

Katowice, 12 października 2023 r.

dra hab. Anna Sielska, prof. ASP
Akademia Sztuk Pięknych w Katowicach

Ocena rozprawy doktorskiej, Pana mgr. Konrada Kultysa sporządzona w związku z: przewodem doktorskim wszczętym w dziedzinie sztuki plastyczne w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne uchwałą numer 32/2019 Rady Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi z dnia 11 marca 2019 r. procedowanym przez Akademię Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Postępowanie procedowanie zgodnie z przepisami obowiązującymi w dniu wszczęcia przewodu doktorskiego.

Temat rozprawy: **Unbeing. Instalacja multimedialna z wykorzystaniem filmu symultanicznego eksplorująca wpływ koloru na percepcję dzieła.**

Promotor: prof. Marek Domański

Promotor pomocniczy: dr hab. Artur Chrzanowski, prof. ASP

I. Edukacja

Konrad Kultys w roku 2011 ukończył studia licencjackie na Uniwersytecie Wrocławskim na kierunku Nauki polityczne, broniąc pracę pt. „Wpływ konfliktu zbrojnego w Wietnamie na kampanię prezydencką Richarda Nixona w roku 1968”, w której ze szczególnym uwzględnieniem analizował materiały filmowe zastosowane w kampanii wyborczej. Stopień magistra Konrad Kultys uzyskał w roku 2013 w Szkole Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie na kierunku Kulturoznawstwo – media i popkultura. Tytuł pracy magisterskiej „Ekspozowanie Net Artu w przestrzeni wystawienniczej galerii i muzeów”. Jednocześnie podjął studia w Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Sztuki Mediów, jednak z powodów zawodowych pan Konrad Kultys przerwał studia w ASP. Od 2017 jest

doktorantem w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi. W latach 2019–2022 studiował na Wydziale Operatorskim i Realizacji Telewizyjnej w Łódzkiej Szkole Filmowej (temat pracy magisterskiej „Portret jako nośnik idei patriotycznych i nacjonalistycznych”). Równolegle w 2020 roku Konrad Kultys rozpoczął studia na kierunku Reżyserii filmowej na Wydziale Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej w w/w uczelni.

II. Dorobek artystyczny i doświadczenie zawodowe

Od roku 2012 Konrad Kultys współpracuje z wieloma podmiotami w charakterze operatora kamery i fotografa, m.in. ze spółką Agora S.A. (2014); z międzynarodową grupą reklamową Dentsu Aegis Network (2016); telewizją TVN (od 2016); z agencjami reklamowymi: Isobar, Dentsu, DBB, HandMade (2012–2019); mediami: Agora, Gazeta Wyborcza, TVN, Onet (2012–2019); organizacjami pozarządowymi: Amnesty International, Szlachetna Paczka, Otwarte Klatki, Muzeum Żydów Polskich POLIN (2012–2019) i domami produkcyjnymi Papaya Films, OTOFilm (2012–2019). W 2018 roku Konrad Kultys zrealizował film „Tensity”, który został doceniony w konkursie głównym 64’ Festiwalu Filmów Niezależnych OFKA w Koninie oraz był prezentowany w kilkunastu krajach na międzynarodowych festiwalach filmowych. Podczas studiów na Wydziale Reżyserii Filmowej i Telewizyjnej w łódzkiej Szkole Filmowej Konrad Kultys wyreżyserował filmy: etiudy fabularne („Stagnant”, „Self”) oraz filmy dokumentalne („Ślepa Miłość”, „Atrofia”). Etiuda „Stagnant” zdobyła nagrody na liczących się międzynarodowych festiwalach filmowych m.in. na Międzynarodowym Festiwalu Filmowym „Piélagos en corto”, Hiszpania; Europejskim Festiwalu Filmów Niezależnych ECU, Paryż, Francja; Manuel Trujillo Duran National and International Short Film Festival, Wenezuela. W 2022 roku Konrad Kultys rozpoczął prace nad pełnometrażowym filmem fabularnym „Radiant”, w którym odpowiada za scenariusz, reżyserię oraz zdjęcia. Premiera filmu jest planowana na pierwszą połowę 2023 roku.

Konrad Kultys jako autor brał udział w 9 wystawach zbiorowych w Polsce i 2 za granicą. W 39 międzynarodowych i 10 ogólnopolskich festiwalach filmowych, podczas których zdobył liczne nagrody i wyróżnienia za swoje realizacje filmowe. Ponadto uczestniczył w roli prelegenta w 2 ogólnopolskich konferencjach naukowych.

Podsumowując. Wskazany przez Doktoranta dorobek artystyczny budzi mój szacunek dla jego zaangażowania twórczego, jest znaczący i zauważalny na arenie międzynarodowej. Doświadczenie zawodowe Konrada Kultysa jest imponujące.

III. Praca doktorska

A. Ocena formalna.

Na przedstawioną do recenzji pracę doktorską Konrada Kultysa składają się:

- rozprawa teoretyczna pt. „Unbeing. Instalacja multimedialna z wykorzystaniem filmu symultanicznego eksplorująca wpływ koloru na percepcję dzieła”, w języku polskim i angielskim;
- wykaz dorobku artystycznego oraz informacja o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki;
- doktorska praca praktyczna „Unbeing”, w skład której wchodzi cztery filmy: dwa abstrakcyjne i dwa fabularne w różnych paletach kolorystycznych oraz zestaw 22 fotografii natychmiastowych.

Dokumenty otrzymałam w wersji wydrukowanej i cyfrowej. Rozprawa doktorska została przygotowana poprawnie, zarówno pod względem stylistycznym, edytorskim jak i introligatorskim. W części praktycznej, dla pełniejszej percepcji odbiorcy, brakuje filmowej dokumentacji instalacji lub możliwości poruszania się w interaktywnej wirtualnej galerii.

B. Ocena wartości merytorycznej – problem badawczy, narzędzia, metody oraz cel

Konrad Kultys w rozprawie doktorskiej pt. „Unbeing. Instalacja multimedialna z wykorzystaniem filmu symultanicznego eksplorująca wpływ koloru na percepcję dzieła”, analizuje pojęcie barwy w przekazie wizualnym poprzez kontekst historyczny, kulturowy oraz autobiograficzny. Opracowanie jest obszerne, klarowne i przejrzyste. Zawiera bogatą bibliografię, w której jednak, w mojej ocenie, brakuje ważnej w temacie pozycji, mianowicie książki Dereka Jarmana „Chroma. Księga kolorów”, wydawnictwa Instytucja Filmowa Silesia Film.

W rozprawie doktorskiej Konrada Kultysa znajdujemy liczne przykłady dzieł z dziedziny sztuk wizualnych oraz odniesienia do filozofii i nauki. Spośród wymienionych wielu autorów, Doktorant przytacza powszechnie znane dzieła, które położyły podwaliny pod rozumienie zagadnień barwy np. „Teoria koloru” Johanna Wolfganga Goethego , eksperymenty Isaaca Newtona, osiągnięcia

dwudziestowiecznej awangardy itp. U podłoża dysertacji leży chęć zrozumienia i bardziej świadomego posługiwania się kolorem we własnych realizacjach artystycznych. Doktorant opisuje wpływ koloru na percepcję (odczuwanie) dzieła w kontekście możliwości biologicznych oraz percepcję nacechowaną wpływem kulturowym. Poszukuje odpowiedzi na pytania: w jaki sposób kolor wpływa na tworzenie znaczeń? Jak odbiorcy konotują kolor w percypowaniu dzieła? Pomimo obszernych opisów zagadnień związanych ze znaczeniem koloru, zabrakło konkluzji na końcu każdego rozdziału. Jest to o tyle ważne, że w przypadku dysertacji analiza powinna zostać domknięta wnioskami autora. Co prawda Doktorant miejscami konfrontuje swoje przemyślenia z cytatami przytoczonych autorów, jednak muszę zauważyć, że poprawność struktury intelektualnej dysertacji wymaga zwięzłego opisu podsumowującego oraz ustosunkowania się Autora do przedstawionych zagadnień. W rozprawie doktorskiej w rozdziale V. i VI. Konrad Kultys obszernie opisuje złożoność procesu pracy nad częścią artystyczną doktoratu. Świadomie podejmuje decyzje dotyczące zastosowanych metod oraz narzędzi. Próbuąc zdefiniować problem badawczy pisze: „Fundamentem w realizacji pracy „Unbeing”, który wyznacza sposób wizualnej prezentacji jest relacja pomiędzy pamięcią i wspomnieniami a kolorami”¹ i dalej „Kluczowe wydaje się tutaj zrozumienie działania barwy przedstawione w poprzednich rozdziałach i uświadomienie sobie, że nie funkcjonuje ona w oderwanej sterylnej rzeczywistości pozbawionej znaczeń, w której skupiamy się jedynie na samym wrażeniu barwnym pod kątem fizjologicznym”² Pierwszą prezentowaną przez Konrada Kultysa częścią pracy doktorskiej są cztery filmy – dwa abstrakcyjne i dwa fabularne w różnych paletach kolorystycznych. Konrad Kultys jasno definiuje cel swojej pracy: „Moim celem była eksploracja zjawiska oddziaływania koloru na widza w obliczu zderzenia z pewnymi niezmiennymi elementami materiału (warstwą narracyjną i muzyczną). To właśnie kolor różnicuje oba filmowe elementy pracy. W założeniu przyjąłem, że odbiorca odczyta na gruncie emocjonalnym tę samą historię w zgoła odmienny sposób zderzając się z jej różnymi wersjami kolorystycznymi (ciepłą i zimną)”³ Wszystkie filmy łączy ta sama ścieżka dźwiękowa, co pozwala widzowi na swobodne poruszanie się pomiędzy poszczególnymi obrazami, bez zaburzenia warstwy narracyjnej czy

---

¹ Konrad Kultys „Unbeing. Instalacja multimedialna z wykorzystaniem filmu symultanicznego eksplorująca wpływ koloru na percepcję dzieła”, str. 50

² Tamże

³ Tamże, str. 68

dźwiękowej. W przypadku dwóch abstrakcyjnych filmów, tak jak założył autor, warstwa dźwiękowa staje się dominująca. Dzięki temu uczestnik ma możliwość skonfrontowania się z własnymi, w warstwie obrazowej, wspomnieniami czy doświadczeniami. Drugi zestaw filmów fabularnych budzi moje uznanie przede wszystkim pod względem narracyjnym „W założeniu (kadry) miały stanowić narrację fragmentaryczną, impresyjną, powolną i poetycką, która na gruncie energii opowiadania współgra z charakterem przywoływanych wspomnień oraz ich literacką formą”⁴ oraz decyzjami dotyczącymi ujęć. Autor opisuje ten proces jako intuicyjny i emocjonalny, co w pracy nad projektem, którego punktem wyjścia jest praca z autobiografią uważam za atut ale też świadczy to o dużym doświadczeniu zawodowym Konrada Kultysa.

Dodatkowo Doktorant prezentuje zestaw zdjęć natychmiastowych, przedstawiających wybrane kadry z wcześniej zrealizowanych filmów. Wybór narzędzia autor argumentuje następująco: „Ostatnim elementem pracy była realizacja dwóch zestawów fotografii natychmiastowych przy użyciu aparatu Fujifilm Instax EVO, łączącego w sobie zalety fotografii analogowej i cyfrowej. (...) Charakter fotografii natychmiastowej umożliwia przywołanie skojarzeń związanych ze spontaniczną rejestracją wspomnień. Poprzez zastosowanie kadrów z filmów przeniosłem sztucznie wytworzoną rzeczywistość *Unbeing* do rzeczywistości w postaci fizycznych obiektów”⁵. Prezentowany zestaw stanowi dopełnienie konieczne.

W pracy praktycznej Autor odnosi się do pracy z pamięcią. Na początku procesu twórczego Doktorant zastanawia się nad autentycznością własnych wspomnień i ich rolą w procesie. Zadaje pytania o wektor twórczy: czy to „ja” stwarza opowieść o swojej przeszłości, czy raczej opowieść wytwarza „ja” jako bohatera zarówno historii, jak i fikcji? Prezentuje tu postawę krytyczną i refleksyjną. Dochodzi do wniosku nad własną „płynnością” jako autora, rozumianą jako złożony w czasie proces.

Autor zaimplementował nowe technologie w postaci sztucznej inteligencji do tradycyjnego procesu artystycznego, stosując je na dwóch polach swojej pracy. Jak opisuje: „Po pierwsze wykorzystując tekstowe aplikacje pozwalające na generowanie materiałów za pośrednictwem danych wejściowych postanowiłem wykreować

---

⁴ Konrad Kultys „Unbeing. Instalacja multimedialna z wykorzystaniem filmu symultanicznego eksplorująca wpływ koloru na percepcję dzieła”, str. 83

⁵ Tamże, str. 91

kilkadziesiąt nierealistycznych wspomnień, które następnie stały się literackim fundamentem dla opracowania ostatecznej wersji tekstu wypowiedzianego przez lektora w Unbeing. Po drugie poprzez wykorzystanie aplikacji generujących obrazy na podstawie wstępnych komend tekstowych stworzyłem 75 różnych wariacji dotyczących wspomnień⁶. W podsumowaniu rozprawy doktorskiej Autor w sposób świadomy i krytyczny odnosi się do aspektu pracy związanego z pamięcią i zastosowaniem sztucznej inteligencji w praktyce artystycznej. Przedstawiona dokumentacja wraz z opisem procesu twórczego utwierdza mnie w przekonaniu o dojrzałości Doktoranta jako w pełni świadomego twórcy, eksplorującego możliwości zastosowania nowych technologii.

IV. Konkluzja

Doceniam pracę doktorską Konrada Kultysa, nie tylko z powodu jej wartości artystycznych i kreatywnych, ale także z powodu wszechstronności Autora w zakresie samodzielnej realizacji złożonego dzieła na każdym jego etapie.

Stwierdzam, że zarówno przedstawiona praca teoretyczna jak i artystyczna, spełnia warunki określone ustawowo. Praca stanowi oryginalne dzieło oraz wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną Kandydata w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie artystycznej: sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. W związku z powyższym wnioskuje do Rady ds. stopni Akademii Sztuk Pięknych im. Wł. Strzemińskiego w Łodzi o: nadanie Konradowi Kultysowi stopnia doktora w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Stopień jest nadawany zgodnie z Dz.U z 2018 poz. 261.

dra hab. Anna Sielska, prof. ASP

---

⁶ Konrad Kultys „Unbeing. Instalacja multimedialna z wykorzystaniem filmu symultanicznego eksplorująca wpływ koloru na percepcję dzieła”, str. 61